

oznanilo

Ne maraj veliko,
 kdo je s teboj ali pri tebi.
 Rajši glej na to
 in za to skrbi,
 da bo pri vsakem delu
 Bog s teboj.
 Imej čisto vest in
 Bog te bo dobro branil.
 (Tomaž Kempčan)

3. adventna nedelja

leto IX /2010-18
 16. december 2018

ČASNIKAR OB JORDANU *Lk 3,10-18*
 Danes so v navadi intervjuji. Časnikarji raznih uredništev obiskujejo ljudi in jih sprašujejo o tem in onem, kar bi bralce in poslušalce utegnilo zanimati. Današnji evangelij nam prinaša intervju, ki ga je za časa Tiberija ujel »časnikar« Luka iz Antiohije na bregu reke Jordan. **Takrat je tam nastopal mogočen prerok. Njegov glas je odmeval po širni pokrajini. Množice so se zgrinjale okrog njega in ga poslušale. Ljud-**

je raznih poklicev so ga spraševali, kaj naj storijo. Mož se ni izmikal odgovorom. Jasno in odločno jim je dajal navodila za življenje. Nikogar ni nagovarjal, naj pride za njim v puščavo, naj se, kot on, oblači v velblodjo kožo in hrani skobilicami. Ne! Vsakdo naj ostane pri svojem poklicu, toda opravlja naj ga dobro in odgovorno in naj se varuje krivice. Kako bi govoril ta prerok danes nam? Nič

drugače. Poklicev je sicer mnogo več, kot so ji poznali v tistem času. Vsi so potrebni in nobenega ne bi zavračal. Vsakomur pa bi dal vedeti, da je njegova prva dolžnost delati dobro in se varovati krivice. Zdravnikom bi govoril, da je njihov poklic življenje ohranjati, v nobenem primeru pa moriti; učiteljem in vzgojiteljem bi naročal, naj mladim vcepljajo ljubezen do resnice, pa naj bo ta na katerikoli strani; oblastnikom, naj krotijo nasilneže in ščitijo slabotne; inženirjem in kemikom, naj ne uničujejo narave in ne zastrupljajo okolja; sodnikom, naj odmerjajo pravico in se ne dajo podkupovati; umetnikom, naj pri odkrivanju lepote ne prestopajo meja npravnosti; duhovnikom, da je potrebno evangelij oznanja-

Kaj naj storimo? Lk 3, 10-18
Množice pa so ga spraševale: »Kaj naj torej storimo?« Odgovarjal jim je: »Kdor ima dve suknji, naj ju deli s tistim, ki nima nobene, in kdor ima živež, naj stori enako.« Tudi cestnarji so se prišli krstit, in so mu rekli: »Učitelj, kaj naj storimo?« Odvrnil jim je: »Ne terjajte nič več, kakor vam je ukazano.« Spraševali so ga tudi vojaki: »In mi, kaj naj storimo?« Rekel jim je: »Ne bodite do nikogar nasilni in nikogar ne trpinčite, ampak bodite zadovoljni s svojo plačo.« Ker pa je ljudstvo živelo v pričakovanju in so se v srcu vsi spraševali o Janezu, če ni morda on Mesija, je Janez vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem v vodi, pride pa močnejši od mene, kateremu nisem vreden odvezati jermenov njegovih sandal; on vas bo krstil in ognju. Velnico ima v roki, da bo počistil svoje mlatišče in spravil žito v svojo kaščo, pleve pa sežgal z neugasljivim ognjem.« Tako je torej še z mnogimi drugimi opomni oznanjal ljudem dobro novico.

ti bolj z življenjem kot z besedo ...
Vsem pa bi povedal, naj bodo pripravljeni na prihod nekoga, ki bo imel v roki velnico. Čistil bo svoj skedenj in odbiral zrnje. Takrat ne bo dobro biti plevel.
Po: p. F. Cerar: Evangelij na prepihu

Zaman je bilo moje ime vpisano v krstno knjigo, če ni ostalo zapisano v knjigi življenja.
(Angelus Silesius)

Le za trojno suknjo skrbite otrokom: za poštenost, delavnost in pobožnost; vse drugo jim bo navrženo.
(bl. Anton Martin Slomšek)

Praznično se počutim,
ko veliko
svojega časa in truda vložim v priprave,
ki so sedaj končane,
ko grem k spovedi, molim,
ko uspešno zaključim post,
ko uredim svojo sobo,
ko me prijatelj preseneti,
ko uživam v veličini narave,
ko se zjutraj zbudim v lep dan,
vedno, ko v življenju začutim močno Božje bližino!

Janez je vsem odgovoril: »Jaz vas krščujem z vodo, pride pa močnejši od mene, in jaz nisem vreden, da bi mu odvezal jermen njegovih sandal; on vas bo krstil s Svetim Duhom in ognjem.« (Lk 3,15–16.18)

Očala škofa Miklavža

Verjamem v škofa Miklavža.
Ne v tistega Miklavža po trgovinah,
ne v rdečega Božička s svetlečo reklamo,
ki skrbi le za večjo prodajo.
Pravi Miklavž je v veliki nevarnosti,
da ga bo reklama ubila.
Čudež spontane dobrote do vseh otrok sveta
je danes skoraj oropan svoje pristnosti.
**Verjamem v škofa Miklavža,
ki že stoletja širi med ljudmi
duha dobrote in ljubezni.**
Šesti december je dan čudežev.
Mali vriskajo in plešejo od veselja,
veliki uživajo v veselju otrok.
In ta čudež se lahko dogaja vsak dan –
pa ne samo za otroke.

**Zato prosim svetega škofa,
naj podarja očala velikim ljudem, prav posebna očala,
da bodo z njimi manj gledali na svoj »jaz« in več po drugih ljudeh:
doma, na delu, v javnosti, povsod. Zanje prosim za dar dobrega srca.**

Phil Bosmans

Apostol pavel:

**Bratje in sestre, veselíte se v Gospodu
zmeraj; ponavljam vam, veselíte se.
Vaša dobrota naj bo znana vsem ljudem.
Gospod je blizu. (Flp, 4,4)**

Pavel, ne poslušamo te.

Mi kristjani le redkokdaj znamo biti veseli v Gospodu.

Nasprotno! Znani smo kot kujavi, cmeravi in tarnajoči ljudje.

In mnogi zavračajo Jezusa ravno zato, ker se ustrašijo naše žalosti.

Pavel, ne poslušamo te.

Dovolimo, da nam zlo, ki nas obdaja, teži srce,
namesto da bi pripomogli k razcvetu dobrega v veselje vseh.

Pavel, ne poslušamo te.

Poslušajo te svetniki in zato vzbujajo začudenje,
še več, ljudje, celo njihovi učenci, jih imajo za nore.

Pavel, ne poslušamo te.

Bojimo se praznovanja in veselja in zaradi naših temnih in žalostnih oblek
se ljudje bojijo, da prinašamo nesrečo.

Pavel, zgani nas!

Ne moremo pričevati, da je Gospod blizu, če se držimo kakor pogrebci.

Dragi očka!

*Za Miklavževo darilo si želim,
da si ti*

v prihodnjem letu

vsak dan

za mene

vzameš vsaj pol ure časa.

Nič drugega.

Miha

**Slovenski
pastoralni center / SPC**

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

Neki moški vstopi v avtobus in zakriči: »Stojte, to je rop!« Eden od potnikov z olajšanjem pravi: »Hvala Bogu, bal sem se, da je kontrolor!«

Ljubo močno kašlja in zakliče sosedi:
»Ivanka, ali imate kaj proti kašlju?«
»Ne, nič nimam proti! Kar mirno kašljajte!«

»Očka, ali si že znal voziti avto, preden si se poročil z našo mamo?«
»Seveda.« »In kdo ti je tedaj povedal, kako moraš voziti?«